

Glazba
uvijek
pronađe
put!

zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

'21
SEZONA
22

o
plavi ciklus

25.2.2022. / 19:30

Koncertna dvorana Lisinski

DAWID RUNTZ

dirigent

ROMAN SIMOVIĆ

violina

Petar Iljič Čajkovski

za
gre
ba
čka
filharmonija

plavi ciklus

Petak 25.2.2022.

Koncertna dvorana Lisinski

19:30

Za
gre
ba
čka
filharmonija

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

DAWID RUNTZ dirigent

ROMAN SIMOVIĆ violina

PETAR ILJIČ ČAJKOVSKI

Talijanski capriccio, op. 45

15'

Andante un poco rubato - Pochissimo
più mosso - Allegro moderato

PETAR ILJIČ ČAJKOVSKI

**Koncert za violinu i orkestar
u D-duru, op. 35**

35'

Allegro moderato
Canzonetta: Andante
Allegro vivacissimo

PETAR ILJIČ ČAJKOVSKI

4. simfonija u f-molu, op. 36

41'

Andante sostenuto - Moderato con anima
Andantino in modo di canzona
Scherzo, pizzicato ostinato. Allegro
Finale. Allegro con fuoco

DAWID RUNTZ dirigent

Kao šef dirigent Zagrebačke filharmonije od siječnja 2021. kroz iduće tri sezone te glavni dirigent Poljske kraljevske opere od 2017. godine, **Dawid Runtz** međunarodno je sve prisutniji umjetnik besprijekorne, elegantne tehnike, sigurnoga vladanja mnogim vrlo zahtjevnim partiturama, izvanrednog osjećaja za glazbu, izražene komunikativnosti i emocionalnih izvedbi.

Njegovi dosadašnji nastupi sa Zagrebačkom filharmonijom uključuju hvaljene izvedbe *Posvećenja proljeća* Igora Stravinskog i *Koncerta za violončelo i orkestar u a-molu* Roberta Schumanna. Godine 2019. održao je turneju s Filharmoničarima u Kuvajtu, a u siječnju 2020. dirigirao je koncertom na Akademiji *Santa Cecilia* u Rimu u povodu predsjedanja Republike

Hrvatske Vijećem EU-a, koji mu je naposljetku osigurao trenutačnu poziciju šefa dirigenta.

Poljski dirigent koji živi i radi u Varšavi, debitantski je nastup održao 2016. ravnajući Varšavskom filharmonijom, nakon što je diplomirao na Glazbenom sveučilištu Frédérica Chopina u klasi maestra Antonija Wita. Posljednjih godina kao gostujući dirigent nastupao je s većinom najuglednijih poljskih orkestara te stekao reputaciju jednoga od najkarizmatičnijih dirigentata nove generacije u ovome dijelu Europe.

Među nadolazećim nastupima ističe pozive Lihtenštajnskog simfonijskog orkestra, Filharmonijskog orkestra *Arthur Rubinstein*, Krakovske filharmonije i operne kuće *Opera Nova* iz Bydgoszcza.

Među najistaknutijim gostovanjima ističe uspješni debi s Pacifičkim festivalskim orkestrom u Sapporu (Japan), kada je na završnom koncertu dirigirao izvedbu simfonijske pjesme *Don Juan* Richarda Straussa, potom turneju Litvom s orkestrom Sinfonia Varsovia u povodu 100. obljetnice nezavisnosti Republike Poljske s *Koncertom za gudački orkestar Grażyne Bacewicz, 2. violinskim koncertom Henryka Wieniawskog te 7. simfonijom* Ludwiga van Beethovena, koncert otvorenja Festivala Krzysztofa Pendereckog s Varšavskom filharmonijom u povodu 85. godišnjice skladateljeva rođenja te koncert s istim orkestrom na festivalu *La Folle Journée*, kao i angažmane s Nacionalnim simfonijskim orkestrom Poljskog radija, Orkestrom mladih *Luigi Cherubini*, Orkestrom Akademije Ludwiga van Beethovena, ansamblom Sinfonietta Cracovia i Orkestrom Poljskoga radija, između ostalih. Dirigirao je i Poljskim simfonijskim orkestrom mladih na Uskršnjem festivalu Ludwiga van Beethovena u Varšavi s programom na kojemu se našla Beethovenova uvertira *Egmont*, Haydnov *Koncert za trubu i orkestar u Es-duru* te Mozartova *36. simfonija u C-duru*.

Kao operni dirigent debitirao je 2015. operom *Orfej* Dariusza Przybylskog u Varšavskoj komornoj operi. Iste je godine započeo trogodišnju suradnju s Operom Poljskog narodnog kazališta u Varšavi, gdje je asistirao u produkcijama Mozartovih opera *La clemenza di Tito* i *Čarobna frula*, Verdijeva *Nabucca* te baleta *Oluja* na glazbu Henryja Purcella, Thomasa Tallisa, Roberta Johnsona, Matthewa Lockea i Michela van der Aaa.

Dawidov aktualni angažman u Poljskoj kraljevskoj operi obuhvaća dirigiranje dvjema novim produkcijama po sezoni te redovite nastupe u okviru koncertne sezone. Njegov tamošnji repertoar uključuje premijere opera *Seviljski brijač* Gioachina Rossinija, *Figarov pir*, *Così fan tutte* i *La finta giardiniera* Wolfganga Amadeusa Mozarta i izvedbu opere *Ukleto vlastelinstvo* Stanisława Moniuszka.

Među prethodna dostignuća koja su mu pomogla u brušenju dirigentskih vještina ubraja sudjelovanje u drugom izdanju Talijanske operne akademije Riccarda Mutija (2016.), gdje je radio na Verdijevoj operi *La Traviata* pod paskom samoga Mutija kao najmlađi od četvorice pomno odabranih polaznika. Također je sudjelovao u prestižnoj majstorskoj radionici s Concertgebouw-orkestrom u Amsterdamu koju je vodio Daniele Gatti (2017.), gdje je dirigirao izvedbama Mozartove *40. simfonije u g-molu*, Mahlerove *4. simfonije* i Stravinskijeva *Petruške*.

Suradivao je i s uglednim skladateljem filmske glazbe Zbigniewom Preisnerom na snimanju glazbe za filmove *Valley of Shadows* (redatelj Jonas Matzow Gulbrandsen, 2017.), *Lian Qu 1980* (redatelj Feng Mei, 2020.) i *Man of God* (redateljica Yelena Popovic, 2020.).

Godine 2018. osvojio je treću nagradu te nagradu publike na 1. međunarodnom natjecanju dirigenata u Hong Kongu, u finalu ravnajući Brahmsovu *3. simfoniju u F-duru*. Kasnije iste godine suradivao je s Bostonskim simfonijskim orkestrom na audiciji za asistenta dirigenta. Za vrijeme boravka u SAD-u polazio je poznate majstorske radionice u okviru festivala u Tanglewoodu.

Dobitnik je brojnih poljskih dirigentskih nagrada i stipendija, a bio je i asistent Jaceka Kaspzyka u Varšavskoj filharmoniji u sezoni 2017./2018. kao dobitnik stipendije poljskog Ministarstva kulture i narodne baštine.

Predavač je na Glazbenom sveučilištu Frédéric Chopina u Varšavi, gdje je nedavno stekao doktorat iz dirigiranja.

Glazba uvijek pronade put!

Roman Simović violina

Genijalna virtuoznost i urođena muzikalnost nadahnuti beskrajnou maštovitošću vodile su **Romana Simovića** na neke od najpoznatijih svjetskih pozornica diljem svijeta, kao što su Carnegie Hall, Velika dvorana Konzervatorija *P. I. Čajkovski*, Marijinski teatar u Sankt Peterburgu, Opera u Tel Avivu, dvorana Victoria u Ženevi, Rudolfinum u Pragu, Barbican u Londonu, Umjetnički centar u Seoulu, dvorane *Grieg* u Bergenu, *Rahmanjinov* u Moskvi i dr.

Dobitnik je nagrada na brojnim međunarodnim natjecanjima, među kojima valja istaknuti nagradu *Rodolfo Lipizer* (Italija, prva nagrada i dobitnik dvanaest nagrada publike), *Sion-Valais* (Švicarska) te violinistička natjecanja *Jampolski* (Rusija) i *Henryk Wieniawski* (Poljska), zbog čega ga ubrajaju među najistaknutije violiniste njegove generacije.

Kao solist, nastupao je s vodećim svjetskim orkestrima kao što su Londonski simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar Marijinskog kazališta, Orkestar Kraljevskog teatra iz Torina, Simfonijski orkestar Nove Škotske

(Kanada), Komorni orkestar *Franz Liszt* (Mađarska), Bernski komorni orkestar (Švicarska), Salzburški komorni orkestar (Austrija), Komorni orkestar CRR-a (Turska), Poznanjska filharmonija, Praška filharmonija, Orkestar Sjevernog Brabanta (Nizozemska), kojima su ravnali Valerij Gergijev, Antonio Pappano, Daniel Harding, Gianandrea Noseda, Kristjan Järvi, Jiri Belohlávek, Pablo Heras-Casado i Nikolaj Znaider.

Tijekom 2021. kao solist nastupio je sa Simfonijskim orkestrom Quebeca (Kanada) uz dirigenta Fabiena Gabela, Simfonijskim orkestrom Španjolske radiotelevizije, uz koji je svirao solističku dionicu te ravnao izvedbom *2. violinskog koncerta Sergeja Prokofjeva*, orkestrom *I Pomeriggi Musicali* (Italija) uz dirigenta Alessandra Cadaria, Državnim orkestrom iz Braunschweiga uz Srbu Dinića (Njemačka), Ulsterskim orkestrom uz Danielea Rustionija (Sjeverna Irska), Malteškim filharmonijskim orkestrom uz Sergeja Smbatjana, Komornim orkestrom iz Kristiansanda (Norveška), kojim je i dirigirao, Londonskim simfonijskim orkestrom uz Sir Simona Rattlea, s kojima je izveo *Koncert za violinu Miklósa Rózse* itd.

Rado je viđeni gost na brojnim uglednim festivalima kao što su *Verbier*, *Bijele noći* u Sankt Peterburgu, Transsibirski umjetnički festival Vadima Rjepina, Uskršnji festival Valerija Gergijeva u Moskvi, Dubrovačke ljetne igre, *Kotor Art* u Crnoj Gori, *Bemus* i *Nomus* u Srbiji, *Sion-Valais* u Švicarskoj, Bergenski festival u Norveškoj, Moskovski zimski festival u Rusiji, Portugruarski festival u Italiji, Granadski glazbeni festival u Španjolskoj, na kojima je surađivao s istaknutim glazbenicima kao što su Leonidas Kavakos, Yuja Wang, Gautier Capuçon, Tabea Zimmermann, Mischa Maisky, Schlomo Mintz, François Leleux, Itamar Golan, Simon Trpčeski, Janine Jansen, Julian Rachlin, Vadim Rjepin...

Gostujući je profesor violine na Kraljevskoj akademiji u Londonu i dugogodišnji glazbeni pedagog. Održavao je majstorske tečajeve u SAD-u, Ujedinjenom Kraljevstvu, Južnoj Koreji, Japanu, Australiji, Italiji, Švedskoj, Švicarskoj, Srbiji, Crnoj Gori, Izraelu i na festivalu u Verbieru, gdje često nastupa kao komorni glazbenik i solist.

Roman Simović iza sebe ima bogatu diskografiju u kojoj se najviše ističu dva nosača zvuka snimljena za Londonski simfonijski orkestar na kojima dirigira Gudačkim orkestrom LSO-a, potom snimke koncerata P. I. Čajkovskog i A. Glazunova s orkestrom Marijinskog teatra pod ravnanjem Valerija Gergijeva za diskografsku kuću Marijinskog teatra te album na kojemu izvodi sva Paganinijeva *capriccia* za violinu solo.

Od 2010. djeluje kao koncertni majstor Londonskoga simfonijskog orkestra. Svira na violini Antonija Stradivarija iz 1709. godine, koju mu je na korištenje ustupio Jonathan Moulds, predsjednik *Bank of America*.

Za
sve
ba
čra
filharmonija

Petar Iliič Čajkovski

Talijanski capriccio, op. 45

Talijanski capriccio na teme iz narodnih pjesama, u A-duru, op. 45 **Petar Iliič Čajkovski** (1840. - 1893.) skladao je u Rimu siječnja i veljače 1880., a orkestrirao u Kamenki svibnja iste godine.

Početak siječnja skladatelj piše skladatelju Sergeju Tanjejevu: "Želim skladati talijansku suitu na narodne melodije", a ubrzo potom počinje fantaziju te o tome piše Nadeždi von Meck: "Započeo sam skice za *Talijansku fantaziju* na narodne teme. Želim napisati nešto u stilu Glinkinih španjolskih fantazija".

Čajkovskijev prijatelj Hermann Laroche zapisao je: "Čajkovski je bio posebno zaljubljen ne samo u talijanski jezik, nego u cjelokupnu Italiju i njen narod, iako ih je dobio priliku detaljnije upoznati relativno kasno (od 1877. nadalje). No kad se sve zbroji, proveo je najmanje tri godine u Italiji; Rim je spominjao s ljubavlju, a u znak te ljubavi skladao je *Capriccio italien* (orkestralnu fantaziju na talijanske narodne teme)".

Skladba je bila odraz njegovih putovanja Italijom 1879.-80. godine, a posebno doživljaj karnevala u Rimu; skladatelj je ostao opčinjen "divljom gomilom, maškarama, iluminacijama...". Tema uvodnih fanfara, prema skladateljevu bratu Modestu, dopirala je svakog dana iz obližnje konjičke vojarnje do skladateljeve

sobe u Hotelu Constanzi u kojem je odsjeo. U završnoj *tarantelli* prepoznata je narodna pjesma *Ciccuzza*.

Čajkovski je bio vrlo zadovoljan novim ostvarenjem: "Skladao sam slatku malu *Talijansku fantaziju* za orkestar - prekrasno!". Naslov *Capriccio* umjesto *Fantazija* pojavio se prvo u pismu skladateljevu izdavaču Petru Jurgensonu, u kojem ga obavještava da je dovršio aranžman za klavirski duo. Praizvedba se odigrala u Moskvi 18. prosinca 1880. pod vodstvom Nikolaja Rubinsteina. Zanimljivo je komentat Cesara Cuija, koji je zaključio da je djelo prikladnije promenadnim koncertima na otvorenom, izvedba je polučila spektakularni uspjeh.

"Ovom kompozicijom suitnog tipa Čajkovski je pokazao fenomenalnu sposobnost skladanja lake glazbe vrlo visoke razine, majstorski oblikovanih melodija i plesnih ritmova", zaključuje glazbeni pisac Horst A. Scholz.

"*Capricciu* proričem svijetlu budućnost", zabilježio je sam autor malo prije praizvedbe. "Zahvaljujući prekrasnim temama za koje sam imao sreće da sam ih pronašao dijelom u zbirkama, a dijelom čuo na ulici, sigurno će ostaviti snažni dojam".

Petar Iljič Čajkovski

Koncert za violinu i orkestar u D-duru, op. 35

Početkom 1878. **Petar Iljič Čajkovski** odsjeda u švicarskom Clarensu kao gost bivšega studenta s Moskovskog konzervatorija, danas malo poznatog ruskog violinista Josifa Koteka (1855. - 1885.).

Nakon diplome 1875., Koteka je na preporuku Nikolaja Rubinsteina angažirala Nadežda von Meck, da s njom izvodi nove skladbe u njezinu domu, i upravo je on upoznao Čajkovskog sa ženom koja će uskoro postati njegova pokroviteljica. Očajan zbog apsurdnosti braka s Antoninom Ivanovnom Miljukovom, potkraj 1877. Čajkovski bježi u Italiju, a Kotek u isto vrijeme napušta Rusiju da bi studirao s Josephom Joachimom u Berlinu; tako se u ožujku spomenute 1878. nalaze u Clarensu, skladateljevu omiljenom švicarskom obitavalištu.

Zajedno s Kotekom, Čajkovski je u Clarensu prosviravao raznoliki violinistički repertoar, a posebno *Španjolsku simfoniju* Édouarda Laloa, koja ga je po svemu sudeći nadahnula da sklada *Violinski koncert*.

17. ožujka Čajkovski javlja von Meck: "Ove večeri obuzela me je... posve nenadano goruća inspiracija..."; ostavlja po strani *Klavirsku sonatu* na kojoj tada radi te započinje *Violinski koncert*. Dva dana potom napominje da je po prvi puta u životu započeo novu kompoziciju, a da nije dovršio prethodnu: "... nisam uspio obuzdati želju da ugrubo ne skiciram koncert, a potom sam se toliko zanio da sam u potpunosti napustio rad na sonati".

U svim pismima iz toga doba ističe identične osjećaje obuzetosti poslom na novom djelu, koje nastaje s lakoćom. 22. ožujka - u samo pet dana - zaključuje prvi stavak; dan potom započinje drugi (*Andante*), a 26. "dolazi do finala". 28. ožujka obznanjuje: "Danas sam zaključio Koncert. Sad ga valja prepisati i prosvirati više puta... te orkestrirati. Započet ću s prepisivanjem i dodavanjem posljednjih detalja".

Prosviravši djelo s Kotekom, odlučio je skladati novi *Andante* (poznatu *Canzonettu*); prvi i finalni stavak smatrao je, pak, zadovoljavajućima. Novi se *Andante*, prema njegovim riječima, "bolje uklapa u preostala dva", a izvorni stavak pod nazivom *Méditation* stavlja na početak *Souvenir d'un lieu cher*, za violinu i klavir, op. 42. 11. travnja partitura je spremna.

Nakon stanovitih premišljanja u pogledu posvete - Koteku ili Leopoldu Aueru (briljantnom mađarskom violinistu, učitelju J. Heifetza i N. Milsteina; 1845. - 1930.), odlučuje se za potonjeg - pokazat će se, pogrešno.

Jer, praizvedba djela, najavljena za koncert Ruskog muzičkog društva u Sankt Peterburgu 22. ožujka 1879., otkazuje se; Auer i Karl Davidov, naime, izjavljuju da je djelo preteško. S druge strane, pokušaji Koteka i Emilea Saureta da skladbu praizvedbu u Moskvi također ostaju bez uspjeha. *Koncert* stječe reputaciju nesvirljivog djela! Praizvedba se ipak događa: u New Yorku 1879., ali u verziji za violinu i klavir u tumačenju Leopolda Damroscha (točan datum ostao je nepoznat).

U Europi, a kasnije i u Rusiji, prvi je izvođač i "advokat" *Koncerta* Adolf Brodski (1851. - 1929.). On djelo (pra)izvodi u Beču uz Bečku filharmoniju (bit će to jedino skladateljevo djelo koje će praizvesti ovaj orkestar), na posebnom događaju zvanom *Novitätenprobe*, pod ravnanjem Hansa Richtera. Nakon toga pokusnog preslušavanja (koja su prolazila sva nova djela), potvrđeno je da će *Koncert* biti uvršten na program Bečke filharmonije 8. prosinca 1881. godine. Uspjeh je bio senzacionalan, unatoč negodovanju dijela publike. Kritičari su djelu pristupili neprijateljski, a posebno Eduard Hanslick - prema čijem je mišljenju Čajkovskijev *Koncert* "glazba što smrdi uhu". Pa ipak, *Koncert* je polučio prilično zanimanje, te je Brodski primio ponude za više izvedbi u sljedećoj sezoni. "Rejting" djela učvrstio je Brodski izvedbom u Londonu 8. svibnja 1882. godine.

Skladatelj je bio iskreno impresioniran Brodskijevom drskošću da nastupi pred bečkom publikom u novom djelu jednoga ruskog skladatelja. Zato je povukao originalnu posvetu Aueru i zamijenio je posvetom Brodskom (Auer je, pak, djelo po prvi puta izveo tek 1893., prethodno učinivši više rezova u originalu, i ta se verzija dugo provlačila violinističkim repertoarom).

U Rusiji *Koncert* je premijerno izveden 20. kolovoza 1882. na koncertu u sklopu Umjetničke i industrijske izložbe, u tumačenju Brodskog pod ravnanjem Ipolita Altanija, prvog dirigenta Boljšog teatra u Moskvi (1882. - 1906.) - s iznimnim uspjehom. Djelo je tiskom objavio Petar Jurgenson: verziju za violinu i klavir 1879., a cjelovitu partituru 1888. godine.

Petar Iljič Čajkovski

4. simfonija u f-molu, op. 36

Iz pisma **Petra Iljiča Čajkovskog** Nadeždi von Meck od 1. ožujka 1878., o *Čvrtoj simfoniji u f-molu*, op. 36:

"Pitali ste me postoji li precizni program ove simfonije? Obično bih u slučaju simfonijskog djela odgovorio: ne. I doista, to je odgovor na Vaše pitanje.

Kako u riječi staviti nedodirljive osjećaje koje doživljavamo kada pišemo instrumentalno djelo bez točne teme? To je čisti lirski proces i u osnovi glazbeno otkrivanje duše slično načinu na koji pjesnik izražava sebe kroz stih... U našoj simfoniji postoji program, drugim riječima moguće je riječima izraziti što ona želi reći, a Vama, i to samo Vama, spreman sam i voljan objasniti značenje cjeline, kao i pojedinih stavaka. Naravno, mogu to učiniti samo na općeniti način.

Uvod je *zametak* cijele simfonije, napose glavna ideja.

To je *sudbina*. To je ona kobna sila koja sprečava sreći da se ostvari, koja ljubomori omogućava da osujeti mir i sreću, koja visi nad glavom kao Damoklov mač, ustrajno, stalno trujuć dušu. Nepobjediva sila - tek bijedno snošljiva.

Mračni osjećaji puni beznađa postaju snažniji. Nije li bolje pobjeći od stvarnosti i pronaći utočište u snovima?

O, ugodno! Niotkud pojavljuje se slatko i blago sanjarenje. Neki Vam se blaženi, blistavi ljudski lik primiče i poziva Vas u stranu.

Kako krasno! Kako daleko sada zvuči opsesivna prva tema *allegra*! Malo se pomalo duša obmata sanjama. Sve mračno i neveselo zaboravljeno je. Tu je, tu je - sreća! Ne! To su samo bili snovi iz kojih nas Sudbina budi.

Sav je život, dakle, stalna mijena grube stvarnosti s prolaznim snovima i vizijama sreće... Raj ne postoji... Nošen morem dok te ne povuče i ne usisa u svoje dubine. To je, ugrubo, program prvoga stavka.

Drugi stavak simfonije izražava drugi oblik tuge. To je onaj osjećaj melankolije koji dolazi navečer kada, klonuli od patnje, sjedimo sami s knjigom - ali ona pada iz ruke. Naviru mnoga sjećanja. Tužno je da je toliko toga *prošlo* i *nestalo*, a opet ugodno je sjetiti se mladosti - žaleći za prošlošću, a opet ne želeći započeti život iznova. Život je zamoran. Lijepo je sjesti i ogledati se. Puno je sjećanja. Trenutci sreće kada je mlada krv ključala i kada je život bio dobar; tu su i bolna sjećanja, gubitci s kojima se ne možemo pomiriti. Sve je to sada negdje daleko. Tužno je, a opet nekako slatko uroniti u prošlost.

Treći stavak izražava osjećaj koji nije moguće dokraja odrediti. Izrađen je od kapricioznih arabeski, od neuhvatljivih slika koje prolete nakon malo vina i prvih znakova pijanstva. Duh nije ni veseo, ni tužan. Misлити ni o čemu, dati mašti da luta, koja počinje slikati neke čudne slike. Usred tih sjećanja odjednom se javlja slika pijanih seljaka i ulična pjesma... Potom, negdje daleko, vojnički mimohod. To su posve nepovezane slike koje prolijeću glavom u snu. Sa stvarnošću nemaju ništa; čudne su, neobuzdane i nesuvisle.

Četvrti stavak: ako u sebi ne nalazite razlog veselju, tada gledajte u druge. Idite među ljude. Vidite kako se umiju zabavljati, svim se srcem okružujući osjećajima sreće... Samo što ste uspjeli zaboraviti na sebe i prepustiti se prizorima sreće drugih, eto opet neukrotive sudbine koja Vas podsjeća na Vas. Ali druge nije briga za Vas, oni nisu niti primijetili da ste usamljeni i tužni. Oh, kako se samo zabavljaju! Kako su sretni što su svi njihovi osjećaji jednostavni i izravni. Pristupite si još jednom i ne recite da je sve na svijetu tuga. Sreća je jednostavna, ali snažna. Radujte se u radovanju drugih. Živjeti je još uvijek moguće.

Gdje riječi prestaju, počinje glazba, rekao je Heine... Ovo mi je prvi put u životu da sam pokušao glazbene misli i slike pretvoriti u riječi i ne umijem to učiniti bolje. Bio sam jako depresivan tijekom zime dok sam pisao simfoniju i ona jasno odražava moje osjećaje u to vrijeme...".

Četvrta simfonija praižvedena je 10. veljače 1878. na desetom koncertu Ruskoga muzičkog društva u Moskvi pod ravnanjem Nikolaja Rubinsteina. Djelo je posvećeno "Mojem najboljem prijatelju" - Nadeždi von Meck (s kojom je Čajkovski započeo ekstenzivnu pismenu korespondenciju početkom 1877.). Završetku *Simfonije* prethodio je skladatelj živčani slom izazvan nesretnom bračnom epizodom s Antoninom Ivanovnom Miljukovom, koja je završila pokušajem ubojstva skokom u zamrznutu rijeku Moskvu.

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

OFF
CIKLUS
ZAGREBAČKE FILHARMONIJE

ISKLUČI PROBLEME
UKLJUČI
GLAZBU

QUEEN

18.3. / 19:30 / LISINSKI

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA / VETON MAREVCI dirigent

KVARTET TROMBONA ZF:
IVAN MUČIĆ / MARIO ŠINCEK / MARIN RABADAN / GORAN GLAVAŠ

Grad Zagreb

plavi ciklus

PARTNER U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

SPONZORI

SLUŽBENO VOZILO

Izdavač: Zagrebačka filharmonija

Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Lozić

Dizajn i priprema tekstova: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

Cijena koncertnog programa: 10 kn

*Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.

VIOLINE I. Martin Draušnik, koncertni majstor,
Orest Shourgot, koncertni majstor, Dunja Bontek**, Saša Borčić Reba,
Teodora Sucala Matei, Alina Gubajdullina, Martina Sačer Pavlin,
Korana Rucner Novak, Kornelija Balaž, Ana Slavica, Davide Albanese,
Odette Cavaliere, Ivan Finta, Neven Manzoni

VIOLINE II. Sho Akamatsu*, Darko Franković**, Ivo Jukić, Vera Kurova,
Vlatka Pecić Juranić, Josip Novosel, Tomislav Ištok, Dragana Tomić,
Margareta Ugrin, Krešimir Bratković, Paola Beziza,
Sandra Bingula Nožica

VIOLINE III. Hiwote Tadesse*, Krešimir Ferenčina**, Magda Skaramuca,
Marko Otmačić, Tajana Škorić, Tvrtko Pavlin, Filip Vitko,
Asja Frank Perčić, Lovorka Abramović Šoljan, Igor Košutić

VIOLONČELA Jasen Chelfi*, Vinko Rucner**, Dora Kuzmin Maković,
Tajana Bešić, Martina Pavlin, Jurica Mrčela,
Janko Franković, Oliver Dorđević

KONTRABASI Mimi Marjanović Gonski*, Antal Papp**, Borna Dejanović,
Franjo Zvonar, Ilin Dime Dimovski, Tihomir Novak

FLAUTE Ana Batinica*, Matea Škarić Janković

PICCOLO Dijana Bistrović

OBOE Zoltan Hornyanszky*, Katarina Grubić

ENGLESKI ROG Žarko Antonić

KLARINETI Rude Mimica, Marko Žavišić

FAGOTI Matko Smolčić*, Aleksandar Čolić

ROGOVI Viktor Kirčenkov*, Yevhen Churikov*, Petar Kšenek, Nikola Jarki

TRUBE Mario Lončar, Dario Cepić, Peter Firšt, Tomica Rukljic*

TROMBONI Mario Šincek*, Goran Glavaš, Ivan Mučić

TUBA Jurica Rukljic

TIMPANI Leonardo Losciale

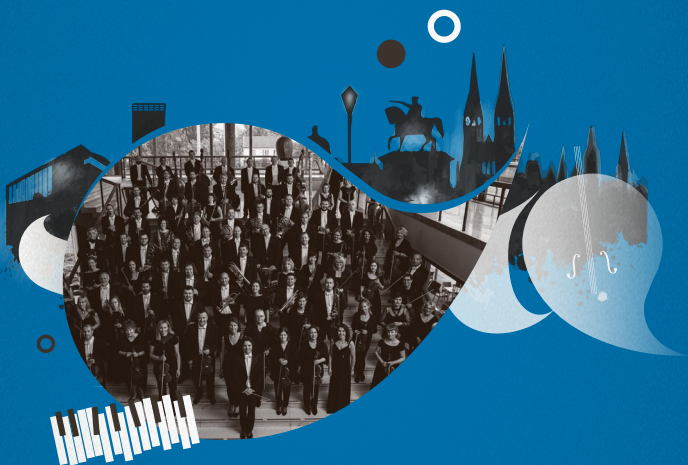
HARFA Mirjam Lučev Debanić*

UDARALJKE Tomislav Kovačić*, Željko Grigić, Renato Palatinuš,
Krunoslav Benko

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vode dionica / ** zamjenici vođa dionica

Glazba uvijek
pronade put!

www.zgf.hr